01/11/2021

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ας εμπνευσθούμε από τη ζωή των Αγίων Αναργύρων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου την Κυριακή 31 Οκτωβρίου 2021 το πρωί την ευκαιρία της σημερινής εορτής των Θαυματουργών Αγίων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἔχουσι Μωϋσέα καί τούς προ-φή-τας ἀκουσάτωσαν αὐτόν».

Ἕναν σπάνιο διάλογο μᾶς παρου-σί-ασε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς. Μιά συνομιλία μεταξύ πα-ρα-δείσου καί κολάσεως. Μιά συνο-μιλία μεταξύ τοῦ πατριάρχου Ἀβρα-άμ καί ἑνός πλουσίου ἀνθρώ-που, πού βρισκόταν στήν κόλαση.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ αἰτία τῆς συνο-μιλίας; Εἶναι ἕνα τρίτο πρόσωπο, ἕνας φτωχός καί ταλαίπωρος ἄν-θρωπος, ὁ Λάζαρος. Ὁ πλούσιος τόν γνώριζε ἀπό τόν κόσμο. Ὅσο ζοῦσαν καί οἱ δύο, ὁ Λάζαρος πή-γαινε ἔξω ἀπό τό σπίτι τοῦ πλου-σίου καί προσπαθοῦσε νά χορτάσει ἀπό τά ψίχουλα πού ἔπεφταν ἀπό τό τραπέζι του.

Καί ὁ πλούσιος τί ἔκανε; Ἀδια-φο-ροῦσε γιά τόν Λάζαρο. Δέν θέλησε οὔτε μία φορά νά τόν βοηθήσει, δέν σκέφθηκε οὔτε μία φορά νά τοῦ προσφέρει λίγο φαγητό ἤ κά-ποια χρήματα ἀπό ὅσα διέθετε ὁ ἴδιος ἄφθονα. Μέχρι πού πέθαναν καί οἱ δύο. Καί τότε ὁ φτωχός Λά-ζαρος πού ὑπέφερε ἀλλά καί ὑπέ-μενε σέ ὅλη του τή ζωή, ἀνα-παύ-θηκε στούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, καί ἀπολάμβανε αἰώνια ὅ,τι στερή-θη-κε στήν ἐπίγεια καί πρόσκαιρη ζωή του, ἐξαιτίας τῆς σκληροκαρ-δίας τοῦ πλουσίου.

Ἀντίθετα, ὁ πλούσιος πού ἀπή-λαυ--σε στή γῆ ὅλες τίς ἀνέσεις καί ὅλα τά ἀγαθά «ὀδυνᾶται» τώρα καί ὑποφέρει. Καί ἡ ὀδύνη του γίνεται ἴσως μεγαλύτερη, καθώς βλέπει τόν Λάζαρο, τόν ὁποῖο ὁ ἴδιος περι-φρονοῦσε, νά ἀπολαμβάνει τή μα-κα-ριότητα, πού ἐκεῖνος στερεῖται. Γι᾽ αὐτό καί τολμᾶ νά ἀπευθυνθεῖ στόν πατριάρχη Ἀβραάμ. Καί τόν πα-ρακαλεῖ νά στείλει τόν Λάζαρο γιά νά τοῦ δροσίσει μέ λίγο νερό τή γλώσσα, γιατί καίεται καί ὑποφέρει.

Ὁ Ἀβραάμ ὅμως τοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι ἐκεῖνος ἀπήλαυσε στή ζωή του τά ἀγαθά, ἐνῶ ὁ Λάζαρος τά κακά, καί τώρα ἔχουν ἀντιστραφεῖ οἱ ὅροι, καί δέν μπορεῖ νά πάει ὁ Λά-ζαρος γιά νά τόν δροσίσει, γιατί ἡ ἀπόσταση πού τούς χωρίζει εἶναι τεράστια καί δέν εἶναι δυνατόν νά πάει κανείς ἀπό τόν ἕνα τόπο στόν ἄλλο.

Καί ὅταν ὁ πλούσιος ἐπανέρχεται μέ νέα παράκληση πρός τόν Ἀβρα-άμ καί τοῦ ζητᾶ νά στείλει τουλά-χιστον τόν Λάζαρο στούς ἀδελφούς του πού ἦταν ἀκόμη ἐν ζωῇ, γιά νά τούς προειδοποιήσει τί πρέπει νά κάνουν, ὥστε νά μήν βρεθοῦν καί αὐτοί μετά τόν θάνατό τους «εἰς τόν τόπον τῆς βασάνου», ὅπου βρί-σκεται ὁ ἴδιος, ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπα-ντᾶ: «Ἔχουσι Μωϋσέα καί τούς προ-φήτας ἀκουσάτωσαν αὐτόν».

Ἡ ἀπάντηση αὐτή τοῦ πατριάρ-χου Ἀβραάμ πρός τόν πλούσιο δέν ὑποδεικνύει μόνο τί ἔπρεπε νά κά-νουν οἱ ἀδελφοί του, ἀλλά ἀπο-κα-λύπτει καί τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο ὁ πτωχός Λάζαρος ἀπολαμβάνει τά ἀγαθά κοντά στόν Θεό, ἐνῶ ὁ πλού-σιος καίεται στό πῦρ τῆς κο-λά-σεως.

Ὁ πλούσιος δέν τιμωρήθηκε γιατί ἦταν πλούσιος, ἀλλά γιατί δέν τήρησε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί κυρίως τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐσπλαγχνίας. Ἀντίστοιχα, ὁ πτωχός Λάζαρος δέν ἀνταμεί-φθη-κε στόν οὐρανό, ἐπειδή ἦταν πτω-χός, ἀλλά ἐπειδή ὑπέμεινε τή δοκι-μασία αὐτή μέ ὑπομονή καί ταπεί-νωση. Διότι στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν χωροῦν οἱ ἐγωιστές καί οἱ ἄσπλαγχνοι. Δέν χωροῦν ὅσοι δέν ἀκολούθησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς τίς ἔδωσε γιά νά μᾶς δείξει τόν δρόμο πού ὁδηγεῖ σέ Ἐκεῖνον, ὥστε νά ζήσουμε κοντά του αἰωνίως, ἀλλά ὅσοι τίς ἐφάρ-μοσαν μέ πιστότητα.

Καί ἄν γιά τούς ἀνθρώπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ Θεός εἶχε δώ-σει τίς ἐντολές του διά τοῦ Μωϋ-σέ-ως καί τῶν προφητῶν, γι᾽ αὐ-τό καί ὁ Ἀβραάμ λέγει στόν πλού--σιο, ἀνα-φερόμενος στούς ἀδελ--φούς του, ὅτι «ἔχουσι Μωσέα καί τούς προ-φή-τας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν», ἔχουν δηλαδή τόν Μωυσῆ καί τούς προφῆτες, ἔχουν τήν Πα-λαιά Δια-θήκη, ἄς ἐφαρμόσουν τόν νόμο μου, σέ ἐμᾶς ὁ Θεός ἔδωσε κά-τι ἀκόμη μεγαλύτερο καί σπου-δαι-ό--τερο. Μᾶς ἔδωσε τό Εὐαγγέλιό του, τό ὁποῖο δίδαξε ὁ ἴδιος ὁ μονο-γε-νής Υἱός καί Λόγος του, ὁ Χρι-στός, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος ὄχι μόνο γιά νά μᾶς διδάξει μέ τό κήρυγμά του, ἀλλά γιά νά μᾶς δι-δά--ξει καί μέ τό παράδειγμά του. Γιά νά μᾶς δι-δάξει κυρίως τή μεγά-λη ἐντολή τῆς ἀγάπης καί πρός τόν Θεό καί πρός τούς ἀνθρώπους, ἡ ὁποία θά ἀποτελέσει τό κριτήριο μέ βάση τό ὁποῖο θά κριθοῦμε κατά τή Δευτέ-ρα Παρουσία καί θά βρε-θοῦ-με καί ἐμεῖς, ἀνάλογα μέ τίς πρά-ξεις μας, εἴτε στούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ μα-ζί μέ τόν Λάζαρο, εἴτε στό πῦρ τῆς κολάσεως μαζί μέ τόν πλούσιο.

Αὐτή τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον ἔκαναν πράξη μέ τή ζωή καί μέ τά θαύματά τους καί οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμᾶς καί Δα-μια-νός, οἱ προστάτες τῆς ἐνο-ρί-ας σας, τούς ὁποίους τιμοῦμε καί ἑορ-τάζουμε αὔριο. Ἔδειξαν τήν ἀγά---πη τους πρός ὅλους καί ἰδιαι-τέ-ρως πρός τούς πάσχοντες, τούς ὁποίους καί θεράπευαν, ἀλλά καί συνεχί-ζουν νά θεραπεύουν μέ τά θαύματά τους ἀπό τόν οὐρανό, ὅπου βρίσκο-νται, ἀπολαμβάνοντας τή μακα-ριό-τητα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε ἀπό τή ζωή τους, ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τῆς ἀγάπης τους, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά κληρονομήσουμε τήν αἰώνιο ζωή καί νά συνευφραι-νό-με-θα μαζί τους στή χαρά τῆς οὐρα-νίου

βασιλείας.

Ἡ σημερινή περικοπή εἶναι ξεκάθαρη. Ὁ Χριστός δέν ἤθελε νά καταδικάσει τούς πλουσίους καί νά δικαιώσει τούς πτωχούς. Ὄχι. Οἱ μέν πλούσιοι, ἔχοντας ὅλες τίς εὐλογίες πού τούς ἔδωσε ὁ Θεός, μποροῦν μέ ἀγάπη νά ἀξιοποιήσουν τά πλούτη τους καί γιά τόν ἑαυτό τους ἀλλά καί γιά τούς συνανθρώπους τους. Καί οἱ πτωχοί, ἐφόσον εἶναι πτωχοί, θά πρέπει μέ ὑπομονή νά περάσουν τήν παρούσα ζωή χωρίς νά γογγύζουν, χωρίς νά τά βάζουν μέ τόν Θεό ἀλλά οὔτε καί μέ τούς ἀνθρώπους, γιατί κάθε ἕνας θά δικαιωθεῖ ἀπό τόν τρόπο τῆς ζωῆς του καί ἀπό τό πῶς ἐφήρμοσε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, λοιπόν, ὅλοι οἱ ἅγιοι, ἰδιαίτερα οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, τούς ὁποίους τιμοῦμε ἐδῶ, ἦταν ἄνθρωποι, θά ἔλεγα, μέ ὅλα τά ἀγαθά. Ἦταν γιατροί, ἦταν ἐπιστήμονες, ἦταν πλούσιοι, ἀλλά δέν ἀξιοποίησαν τήν ἐπιστήμη τους καί τήν ἰατρική γιά νά ἀπολαύσουν μόνο αὐτοί χρήματα. Θεράπευαν ἀναργύρως τούς ἀνθρώπους καί τούς ἔκαναν καλά γιά νά τούς βοηθήσουν στή ζωή τους, ἀλλά καί γιά νά γνωρίσουν ὅτι αὐτός ὁ ὁποῖος ἔχει ἀγάπη μέσα του, εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, δέν μπορεῖ παρά νά ἀγαπᾶ τούς ἀδελφούς του. Εἶναι πολύ μεγάλο τό παράδειγμα αὐτό τό ὁποῖο παίρνουμε σήμερα καί ἀπό τόν πλούσιο καί ἀπό τόν πτωχό Λάζαρο ἀλλά καί ἀπό τούς ἁγίους Ἀναργύρους μας. Ἄς ἔχουμε τή βοήθειά τους.

Δείτε φωτογραφίες:

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

©GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK